

Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 30.10.1997, sp. zn. 2 Cdon 1128/97, ECLI:CZ:NS:1997:2.CDON.1128.1997.1

Číslo: 39/1998

Právní věta:

Nedoplní-li dovolatel své dovolání proti rozhodnutí odvolacího soudu učiněné telefaxem předložením jeho originálu nejpozději do tří dnů od jeho odeslání, je pro posouzení včasnosti dovolání za této situace rozhodné, kdy bylo dovolání, učiněné písemně, podáno u soudu nebo odevzdáno orgánu, který má povinnost je doručit (např. poště).

Soud: Nejvyšší soud

Datum rozhodnutí: 30.10.1997

Spisová značka: 2 Cdon 1128/97

Číslo rozhodnutí: 39

Číslo sešitu: 5

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Dovolání

Předpisy: 99/1963 Sb. § 42 odst. 31 věta první
§ 240 odst. 1 a 2

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Krajský soud v Plzni usnesením ze dne 30. 1. 1997, potvrdil usnesení ze dne 21. 11. 1996, kterým Okresní soud v Domažlicích zamítl návrh žalobce na obnovu řízení ve věci vedené u téhož soudu pod sp. zn. 3 C 155/95. Odvolací soud se ztotožnil se závěrem soudu prvního stupně, že v okolnostech uváděných žalobcem nelze spatřovat důvody pro obnovu řízení ve smyslu ustanovení § 228 odst. 1 písm. a) občanského soudního řádu.

Proti usnesení odvolacího soudu podal žalobce dovolání, v němž namítl, že toto rozhodnutí spočívá na nesprávném právním posouzení věci; konkrétně argumentoval tím, že důvody pro obnovu řízení dány byly. Proto požadoval, aby napadené usnesení bylo zrušeno a věc vrácena odvolacímu soudu k dalšímu řízení.

Nejvyšší soud dovolání odmítl.

Z odůvodnění:

Dovolání bylo podáno opožděně.

Podle ustanovení § 240 odst. 1 a 2 o. s. ř. účastník může podat dovolání do jednoho měsíce od právní moci rozhodnutí odvolacího soudu u soudu, který rozhodoval v prvním stupni. Zmeškání lhůty k podání dovolání nelze prominout; lhůta je však zachována, je-li dovolání v této lhůtě podáno u odvolacího nebo dovolacího soudu. Žalobci i zástupci žalovaného bylo usnesení odvolacího soudu doručeno 19. 3. 1997 a téhož dne tak nabylo právní moci.

Poslední den jednoměsíční lhůty k podání dovolání připadl ve smyslu ustanovení § 57 odst. 2 a 3 o. s. ř. na 21. 4. 1997 (pondělí). Žalobce podal dovolání prostřednictvím telefaxového podání datovaného 25. 4. 1997 (pátek), došlého soudu téhož dne. Již toto jeho podání bylo tedy opožděné. Se zřetelem k tomu, že šlo o podání obsahující návrh ve věci samé (dovolání je návrhem na zahájení dovolacího řízení), bylo nutné je nejpozději do tří dnů (tedy nejpozději do 28. 4. 1997) písemně doplnit předložením jeho originálu (§ 243c a § 42 odst. 3, věta první, o. s. ř.).

Originál dovolání (č. l. 15 spisu) však byl podán u soudu osobně (podle připojeného prezenčního razítka) až dne 5. 5. 1997. K telefaxovému podání (dovolání) žalobce proto dovolací soud nesměl přihlížet (§ 243c a § 42 odst. 3, věta druhá, o. s. ř.). Pro posouzení včasnosti dovolání bylo za této situace rozhodné, kdy dovolání, učiněné písemně, bylo podáno u soudu. Jelikož se tak podle výše uvedených údajů stalo až po marném uplynutí zákonné jednoměsíční lhůty, Nejvyšší soud dovolání žalobce podle ustanovení § 243b odst. 4 a § 218 odst. 1 písm. a) o. s. ř. jako opožděné odmítl.